

Foile acăsteia ese în totă joi-a, — dar prenumeratiunile se primesc în totă dilele.

Pretiul pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tieri: pe anu
7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Totă iodiunile și banii de prenumeratiune sunt de a trame la Redactiune Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Personale.

Vladicescu
" " A.
" " B.
" " C.
" " D.
Protescu E.
Popescu A.
" B.
Poporu.

SCEN'A I-a.

Totă personale afara de Popescu.
(O sala mare, intunericu ca la apuncereea soarelui.)

Vladicescu.

Rele vremuri, grele timpuri!
Peste aste și sinoduri,
Si 'n sinoduri multi mireni,
Buni si rei, nu sunt asemenei,
Ispitescu totu ce se face,
Nici bisericeci-i dau pace!
Apoi sicc'a sidoxia,
Nemernic'a conventia!
De n'ar fi vr'o preotia,
Si côte o dascalia,
Apoi! (elatina din capu.)

Protescu A. B. C. D. E. (in coru.)
Rele vremuri, grele timpuri,
Peste aste și sinoduri!
Se tieni adi cancelaria,
Dai avearea po hartia,

De n'ar fi vr'o preotia,
Si côte o dascalia.
Apoi! (elatina totu din capu.)

A.
Se lasi totă dar' pe noi.

B.

Câ te scótemu din nevoi.

C.

Si te facemu infalibilu.

D.

La mireni de totu amabilu,
Si sê spunemu, co e dreptu,
Secretariulu nu-i esperta.

E.

Si atuncea la congresu,
Nu va fi, nici unu escesu!
(Protescii in coru.)

Devis'a ni fia ast'a:
" O reverenda spela pe alt'a"
Câ isvôre sunt destule, —
Pungile potu si satule!
(Unii siopotescu.)

S'au goltu la prototia!
(Totu cu glasu naltu.)

De n'ar fi vr'o preotia,
Si côte o dascalia,
Apoi! (se 'nchina si esu.)

SCEN'A a II-a.

Protescu A. Popescu A.

(Intr'unu satu la cas'a lui Popes. A.)

Protescu.

Buna dîu'a parinte!

Popescu.

Bine-ai venit u preinstite!
(Preutes'a aduce rachia pe mésa,
saruta man'a, apoi ese.)

Protescu.

Dar' cum mai traiesci in satu?

Popescu.

Bine! multiemescu de 'ntrebatu,
Dar' parintele celalaltu,
Se pôrta forte 'ngamfatu,
Si de cumva nu-i 'ngrigire,
Trece satul la unire!

Protescu.

Unire! pentru Ddiu,
Vai atunci de capulu seu.
Se nu-ti dîeu de doue ori,
Dar' sê faci la consistoriu
O plansore cătu de mare,
Se lu pêresci, cum scii mai tare,
Se pui totă côte scii,
Si-apoi grigea mea va fi!

Popescu.

Apoi bine, cătu-i mane,
Si plansore nu romane,
Bine ar fi ca se-lu mute!
Câ me supera cu multe!
(Se 'nchina paharulu.)

Protescu.

Cu fecioru-ti ce-o sê fia?
A esită din teologia,
Nu esti gat'a de popia?

Popescu.

Eu sumu gat'a, ce-am vorbitu,
Mai multu nu potu sê promitu,
De va fi aici in satu,
De cinci sute-am cugetatu.
Si te rogu sê-lu spriginesci,
Câ 'nzedar' nu ostenesci!

Protescu.

E putienu de-o parochia,
Ici e pop'a, ca-o spahia,
Te castiga dar' cu-o mia,
Si-apoi, grigea mea sê fia!
(La paleri'a si bêtulu)

Sê remani cu sanetate!

Popescu.

Multiemescu de lunetate!
(Radica din umeri,
Nu-i esu nesce numeri.)

Protescu.

(Pe cale in sine.)
De n'ar fi vr'o preotia,
Si câte o dascalia,
Apoi!

SCEN'A a III-a.

Protescu A. Popescu B.

(Peste 6 septemani, totu in acelu
satu, la parintele celalaltu.)

Prot.

No, dar' ce mai faci parinte?

Pop.

Éta cam reu, precinstite!
Câ nu mai am pace 'n satu
De preotulu celalaltu!

Prot.

Sciu eu, câ esti reu de gura,
Candu te manii, rea natura!...
Esti pérîtu cu père mari,
Si-am venit u ca comisariu,
Sê facu investigatia
Si sê asternu relatia!

Pop.

Pentru santulu Ddieu,
Déca n'am facutu vr'unu reu!

Prot.

Mare reu! faci invrasbire
Si 'mpingi satulu la unire.
Eu me temu, câ te cufundi,
Deci acumă sê-mi respundi,
Sê vedu ce declaratia,
Mi dai la 'nvestigatia!

(Protescu se pune la scriere,
Popescu face ochi ca tăiere)

Pop.

De unde-i pe capulu meu?!

Prot.

Se 'ntempla cu omulu reu!
Dieu, câ tréb'a nu-ti stâ bine,
Suspensia peste tine!

Pop.

Pentru santulu Ddieu!
N'am facutu eu nici unu reu!

Prot.

(Inceu siopotesce, si se pôrta pretenesce.)
Cum e ralati'a data,
Asié vine judecata,
Otaresce-a mea parere,
Sant'a ta ai avere,
Nu te lasá de rusine,
Cu trei sute... esî pre bine!

Pop.

Pentru ce atâti'a bani!?
Ce-o sê-ajungu l'atâti'a ani!?

Prot.

(maniosu, se castiga de duca)
Vedi câ esti cu capulu mare,
Vedi câ n'areti ascultare
De adi dar' esti suspendatul,
Ca sê fia pace 'n satu!

Pop.

(cade pe scaunu)
Alelei Dómne!

Prot.

(pléea, in sine)
De n'ar fi vr'o preotia,
Si câte o dascalia,
Apoi!

(Continuarea minunata,
Va esî de alta data.)

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Sermanulu de tine!

Tu nu scîfi, câ lumea e de peritu, — câ tôte in lume sunt cu sus'a 'n josu!

O, Dómne! O're ce s'ar alege de tine, decum-va eu, din intemplantare, intr'o deminétia m'asiu tredî numai, câ am morit?

Cine te-ar incunoscintia atunci despre lucrurile cele minunate, ce se intempla in lumimatulu nostru seculu?

De a bona sama ar fi vai si amaru de capulu teu. Ai fi ca mortu, — pentru câ nu ai sef nimică din nouătatile dîlei.

Te róga lui Domnedieu pentru mine mai multu decâtă cătu s'au rogatu Andrasí si Beust — pentru dragulu loru dualismu.

Vedi ce face necredintia!

Ei amblara pe la Suez si pe la Sultanulu — sê-éta fetulu loru, acum zace pe mórté. Nici trei dîle nu-i dau.

Ti-spunu pe cinstea mea, câ adi se intempla multe lucruri ciudate.

Sê scii ce sgomotu este in lume, nici nu ai crede.

Tu vei gândi dóra, câ Joska bâtsi a tienutu vor-

bire in dieta, sêu câ parintele Moisilu si Scaice ce au de cugetu sê deie raciocinu?

Ba nu. Aceste sunt semi-imposibilități.

Sêu pôta cugeti cê episocipii nostri s'au decisu a nu-si mancă banii pe le Rom'a, ci voru veni a casa si voru dà pentru alte scepuri natiunale si umane.

Déca cugeti asié ceva, atunci te insielii forte.

Alte sunt evenimentele dîle de adi.

In tiér'a franciuzésca pre toti diurnalitii i pusera la recóro, — altu cum la noi i punu numai la — umbra!

Câti principi si câti Napoleoni sunt prin Paris, aceia toti ambla cu pistole amplute si unde intelneseu vr'unu diurnalistu, in data lu si impusca, — ér tribunalulu i absolvéza.

Imperatulu Napoleonu, ca sê arate câ e sante-tosu si câ inca nu au morit, se duce la cursulu caiiloru si elu insu si fuge cu caii. —

La Beciu lucrurile mergu tare siodu.

Beust dice câ elu's a saturat de a mai.....

Ministrii se luara de capu.

Cabinetulu s'a ruinatu. Vine Burcusilu éra.

Potocki ambla dintr'o cafenea in alta, promitiendu ceriu si pamentu aceluia, care s'ar resolvî sê fia ministru.

Dar tôte sunt indaru.
Me miru ce nu-lu aduce pecatele aice.
Ar astă la noi destui
Dauna mare că la Beciu inca nu s'au emancipatu femeile — ce ministre aru mai fi!
Da inca in Romani'a se scîi ce sê intempla!
Adeca bine dice cine dice că: nu-i ca Romanulu.

Abié fugarira pe unu domnitoriu romanu, abié adusera unu domnitoriu strainu si abié se inschimbara vr'o siepte ministerie — si éta că totusi nu sunt la locu.

Unu ministeriu nu remane la ei decâtătăva dile.

Acumă audu, că palatiulu domnitorului e de datu in chiria.

Apoi la noi?

Minuni preste minuni!

Fratii magiari ne omóra cu omeni'a.

Eötvös dice că romanii gr. cat. nu au trebunita de congresu, — pentru că episcopii loru se inviescă la tôte poruncile papistilor.

La diregatoriele cu venituri mai pucine se aplică si romani, — inca si haiduci si panduri potu sê fia dintre romani.

Limb'a romana se pôte intrebuintă — pe campu.

Me vei intrebă, că noi cum ne portâmu?

O, frate, noi suntemu ómeni fôrte iscusiti, mai alesu cei din Transilvani'a.

Pentru ce?

Pentru că vedu ei bine, sunt convinsi că tacea — e ca miér'a. "Ei tacu si nu facu!"

Alta data mai multe si pana atunci remanu alte frate de cruce

L. Pacala

Ve audu, ve audu!

Intr'o siedintia dietala, C. Tisza intr'atât'a se espectoră in contra deputatiloru națiunali romani, incâtă le dîse că sunt fii perfidi a națiunei romane, si că i pregatescu peirea ei.

— Audi, frate, audi? — disera a tunci doi romani deachisti catra unu deputat nu națiunalu.

— Ve audu ve audu! — fu respunsulu.

Intrerupere neplacuta.

Presedintele casinei din esindu din crism'a unde membrii casinei tienura o siedintia, sê în tîlni cu unu oficialu magiarau.

— Da ce a-ti ispravitu in siedintă de adi? — lu intrebă acest'a.

— Ispravitu? . . . Cu romanii acestia prosti se ispravesci ce-va?

— No vina dara — lu interrupse unulu ce eră in ferestr'a crismei — vina, că-ti vomu platî cup'a de vinu, numai sê nu mai dici, că suntemu prosti, si că cu noi nu poti ispravî nimicu.

TANDA si MANDA.

T. Ce nou mai scii frate Mando?

M. Sciu că am amblatu prin Ardealu.

T. Si ce ai vediutu pre acolo?

M. Am vediutu-pre dlu consiliariu de scôle K., umblându pre la scôlele poporale romane sê cerce instructiunea.

T. Apoi place i cum merge?

M. Place de nu ar fi fostu magiaru.

T. D'apoi cum?

M. Apoi scîi tu ce voitorii de bine ne sunt ei noué, déca nu le propunemu limb'a magiara in scôlele poporale romanesci.

T. Da de inventatori cum i se'mparea?

M. Reu, pentau că au vorbitu cu dinsulu in limb'a loru.

T. Apoi sê traiésca dara dlu Eötvös!

Canonele Gurei Satului.

Acete canone s'au adusu decurendu in conciliu ecumenic presiediutu de catra infalibilulu Gur'a Satului alu XVII.

Acestu conciliu a fostu compusu din urmatorii si urmatörile:

Infalibilulu papa Gur'a Satului alu XVII.

Cardinalul Tanda.

Archiepiscopulu Manda.

Episcopii Pacala si Tandala si

Calugaritiele Tréneu si Fléneu.

Can. I. Déca cine-va ar negá, că Gur'a Satului nu este pretutindenea si că nu este infalibilu — anathema sit.

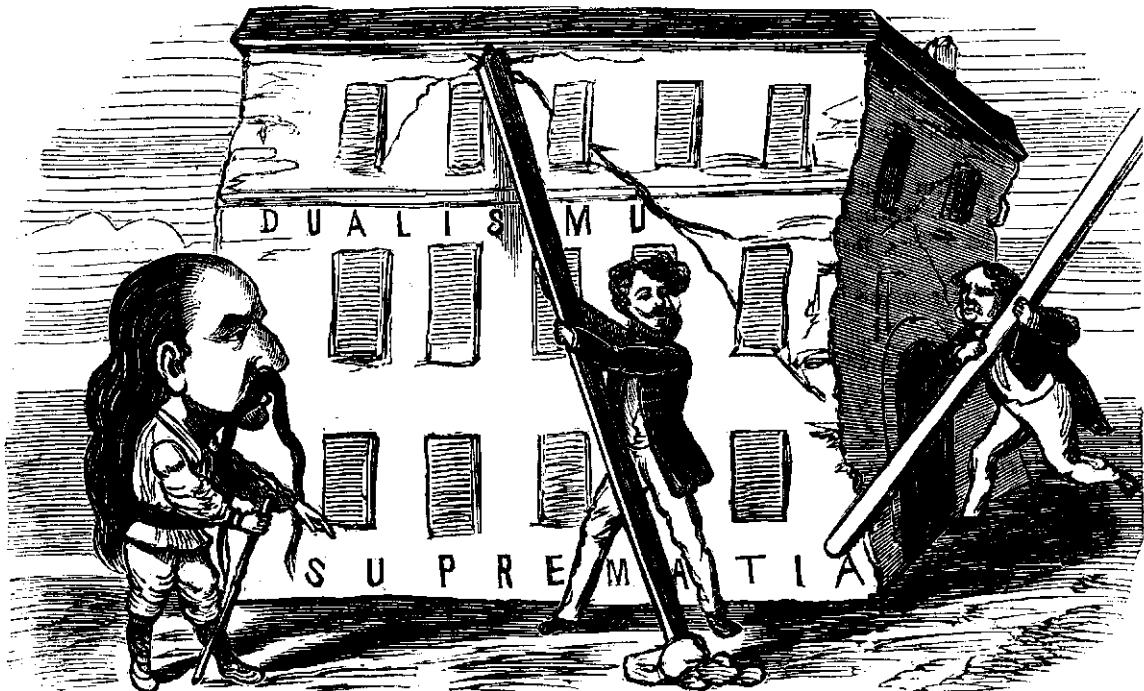
Can. II. Déca cine-va ar cuteză sê presupuna, că fratii magiari nu respectéza drepturile nôstre — anathema sit.

Can. III. Déca cine-va ar dîce, că romanii din Austro-Magiari'a nu sunt multumiti cu procedur'a magiariloru, si mai alesu cu dialectulu liberalului deputatu C. Tis-a — anathema sit.

Can. IV. Déca vr'unu tineru seracu, o veduva seraca seu vr'unu colectantu pentru scopuri filantrofice ar cuteză sê incomodeze pre episcopii nostri cu suplicele loru — anathema sit.

Can. V. Déca cine-va ar presupune, că Gur'a Satului iubesc dualismulu — anathema sit!

Fundamentulu reu.

Ondrasiu (catra Beust.) Vina, frate, inse cu parulu acel'a, că te cutropesce zidulu nostru.

Gur'a Satului (catra Ondrasiu.) Indcsiertu lu-mai proptiti, pentru că fundamentulu e reu!

La cris'a ministeriala.

Gur'a Satului: Jupanesa, nu ascultă de acestia, pentru că ei nu sunt doftori adevo-
rati, ci numai felceri, — én intrebuintieza medicin'a mea si-apoi te vei vindecá! ☺

Proprietariu, redactoru respunditoriu si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu lui Ale sandru Kocsi in Post'a. P.ati'a Pesciloru Nr. 9.